

At the Last Supper, a dispute about greatness:

24 ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. 25 ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς, Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. 26 ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν γινέσθω ὡς ὁ νεώτερος, καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν. 27 τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ ἐν μέσῳ ὑμῶν εἰμι ὡς ὁ διακονῶν. 28 ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. 29 καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου βασιλείαν 30 ἵνα ἔσθητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου, καὶ καθήσεσθε ἐπὶ θρόνων τὰς δώδεκα φυλὰς κρίνοντες τοῦ Ἰσραήλ.

ἀνακείμενος –η –ον seated
βασιλεία –ας kingdom
γινέσθω “Let...become”
διακονῶν –οῦντος ὁ server
διαμεμενηκώς –ότες ὁ one who has remained
διατίθημι give, appoint
ἐξουσιάζων –οντος ὁ one in power
ἔσθητε ~ ἐσθίετε
εὐεργέτης –ου ὁ benefactor
ἡγούμενος –ου ὁ leader

ἵνα so that, in order to
καὶ γὰρ ~ καὶ ἐγὼ
καθὼς just as
κρίνων –οντος ὁ judges, judging
κυριεύω lord it over (+ gen.)
πειρασμός –οῦ ὁ time of trial
πίνητε ~ πίνετε
τραπέζη –ης ἡ table
φιλονεικία –ᾶς ἡ argument